

ITALIJA

ITALIJANSKA KUHINJA

Italijanska kuhinja jedna je od najpoznatih i najpopularnijih nacionalnih kuhinja na svijetu, kuhinja koja se nalazi na mapi svetskog kulinarstva. Italija nudi veliki izbor jela i sastojaka. Ona je rodno mesto jedne od ako ne i najbolje kuhinje na svetu, puna ukusa i mirisa, koji savršeno utiču na sva čula. Najpoznatija jela Italije su:

SPAGHETTI

PIZZA

TIRAMISU

LASAGNE

ZNAMENITOSTI ITALIJE

Fontana di Trevi je smještena u okrugu Trevi u Rimu, Italija. Visine 26.3 m i širine 49.15 m to je najveća barokna fontana u gradu i jedna od najpoznatijih u svijetu. Fontana je sagrađena u 18. vijeku. Fontana di Trevi nalazi se na mestu gde se ukrštaju tri puta. Prema legendi, akvadukt koji je izgrađen 19. godine pre nove ere, dobio je ime po predivnoj devojci koja je vodila žedne vojnike do izvora koji je nekada postojao baš na ovom mestu. Akvadukt je bio ključni izvor vode za užurbani centar Rima i njegova brojna javna kupatila.

Gotovo svaki turista koji poseti Rim i dođe do Fontane di Trevi, u skladu sa tradicijom baci novčić u nju. Legenda kaže da ukoliko desnom rukom bacite novčić preko levog ramena, to vam garantuje siguran povratak u Rim u budućnosti, dok vam drugi novčić garantuje da će vaš povratak imati i romantičnu stranu. Zanimljivo je da od 2006. godine, Caritas, humanitarna organizacija Katoličke crkve, približno prikupi oko 3.000 eura svakog dana i taj novac koristi za nabavku hrane i različite humanitarne programe širom sveta.

Krivi toranj u Pizi je zvonik katedrale smeštene u delu Pize, Italije, koji se zove Kampo de Mirakoli (*Campo dei Miracoli*)

Zvonik je trebalo da bude potpuno vertikaln, ali je počeo da se krivi neposredno posle početka izgradnje tornja u avgustu 1173. godine. Visina tornja od zemlje do niže strane je 55.86 metara, a od zemlje do više strane je 56.7 metara. Debljina zidova pri dnu je 4.09 m, a pri vrhu 2.48 m. Toranj je iskrivljen za 5,5%. Težina tornja je procenjena na oko 14,453 tona. Zvonik ima 294 stepenika.

Temelje tornja je postavio čuveni arhitekta Bonano Pisano (*Bonanno Pisano*) 1173. godine i na njemu radio do 1185. kada je iznenada nestao, ostavljajući građevinu sa samo tri i po sprata visine. Ne postoje tačni podaci o tome da li je Bonano zaustavio radove zbog toga što je shvatio da se Toranj naginje ili je možda umro. Tako je Toranj, napola završen, stajao punih 90 godina sve dok drugi arhitekta, Guljelmo de Instrik, nije odlučio da se angažuje na ovom projektu. Godine 1250. čak nekoliko arhitekata je pokušalo da ga ispravi, ali je on i dalje tonuo. Izgradnja je dovršena 1360. godine.

Koloseum, izvorno nazvan „*Flavijev amfiteatar*“, je amfiteatar u Rimu. Izgrađen od betona i peska, on je najveći amfiteatar ikad izgrađen. Koloseum je lociran neposredno istočno od Rimskog foruma. Građevina je korišćena u drevnom Rimu kao mesto za javne spektakle. Ovi spektakli su varirali od duela gladijatora, gladijatora i životinja (medvedi, krokodili, lavovi itd.) do simulacije istorijskih bitaka i egzekucija. Zdanje su konstruisali carevi Flavijevske dinastije, nakon vladavine Nerona. Koloseum je stoga bio poznat kao Flavijev amfiteatar, po dinastiji imperatora Flavija. Izgradnja Koloseuma je započeta 72. godine n.e. za vreme vladavine prvog člana dinastije, Vespazijana, a završena je od strane njegovog sina i naslednika Tita, 80. godine n.e. Prema nekim izvorima potrebna sredstva za takav projekat su skupljena iz mnogobrojnih ratova i iz opsade Jerusalima i Jevrejskog ustanka 70. godine n.e. Dalje modifikacije su izvršene tokom vladavine Domicijana. Koloseum ima trospratnu fasadu. Prizemlje je urađeno u dorskom stilu. Prvi sprat u jonskom. Drugi u korintskom. 7. jula 2007. proglašen je kao jedno od novih sedam svetskih čuda. Koloseum je isto tako prikazan na Italijanskoj verziji kovanice od pet centi.

Most uzdaha je sagrađen 1602. godine voljom venecijanskog dužda Marino Grimani-a sa ciljem povezivanja Duždove palate sa novoizgrađenim zatvorom. Takozvani Novi zatvor (prigioni nuovi) koji je sagrađen 1580. godine premošćuje kanal Rio di Palazzo i spaja palatu sa zatvorom. Most je sagrađen od istarskog mermera u baroknom stilu, kompletno zatvorene konstrukcije koja bi sprečila ma kakav pokušaj bekstva očajnog osuđenika. Most je služio kao koridor kojim su robijaši iz zatvora sprovedeni do palate u kojoj bi bili mučeni i ispitivani, a zatim vraćani u zatvor.

Interesantno je da most svoje ime duguje periodu romantizma, čiji su predstavnici tvrdili da se, navodno, mogu čuti uzdasi zarobljenika koje su ispuštali tokom prelaska mosta i poslednjeg pogleda na slobodu i lagunu. Nije bilo teško završiti u zatvoru tokom vladavine Venecijanske republike. **Zbog razvijene mreže doušnika koji bi dojavljivali ma kakav zločin ili nasilje kojem su prisustvovali ili za koje su čuli, zakon je vladao i bez potrebe za današnjom visokom tehnologijom. Obroci zatvorenika su se sastojali isključivo od hleba, vode i vina. Hleb se skoro nije mogao jesti, jer su vešti venecijanski trgovci, koji su snabdevali zatvor, izbegavali da koriste kvasac, a zatim su hleb natapali vodom, da bi na težini uspeali da osiguraju visoku zaradu. Sa druge strane, vino je prvo razvodnjavano od strane trgovaca, a zatim i od strane čuvara zatvora koji su bili poznati po svom cugu.**

